

riksdaler, emot den ränta som ofvan i § 51 är bestämd, samt under vilkor:

(§:s öfriga lydelse oförändrad.)

Om remiss af denna motion till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Olof Wijk.

N:o 132.

Af Herr **Jöns Rundbäck**: *Angående båtsmanshållets sättande på vakans i mån af inträffande ledigheter, samt om sättet för användandet af sälunda inflytande vakansafgifter.*

Vid flera af näst föregående riksdagar har blifvit ifrågasatt:
dels att större delen af båtsmanshållet skulle förvandlas till soldathåll,
dels att båtsmanshållet måtte ställas på vakans,
dels att såväl båtsmans- som rust- och soldathållet vid landförsvaret borde efter en viss öfvergångstid alldeles upphöra.

Anledningen till dessa förslag, hvad nu båtsmanshållet särskildt beträffar, får man söka deruti, att båtsmanshållet numera icke är tidsenligt eller för flottans behof behöfligt. Dessa skäl, allt starkare framhållna och allt mindre bestridda, mana kraftigt till vidtagande af förberedande åtgärder med båtsmanshållet, som skola underlätta en ny anordning, denna får sedan blifva hurudan som helst.

Att den förberedande åtgärden bör bestå deruti, att båtsmansnummer, så snart ledighet inträffar, ställas på vakans, torde vara påtagligt.

Då emellertid sjöförsvaret är en vigtig del af fosterlandsförsvaret, då flottan i alla fall har behof af mera yrkesskickligt manskap, och som flottans materiel behöfver allt mer förstärkas, hvartill stora penningesummor behöfvas; så torde det vara skäl att för flottans behof, åtminstone tills vidare eller intill dess man får en antaglig plan till dess organisation, bibehålla de vakansafgifter som inflyta.

Af denna anledning, och med fästadt afseende å hvæd som förut i frågan förekommit, får jag härmed vördsammast hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att, så snart vid båtsmanshållet någon ledighet inträffar, ny rekrytering icke måtte företagas, utan att nummer efter nummer ställes tills vidare på vakans; och att de inflytande vakansafgifterna användas dels till förhyrning af nödigt och dugligt sjöfolk för flottans behof, dels till ökning af flottans materiel.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1872.

J. Rundbäck.

N:o 133.

Af Herr J. A. Åstrand: Angående löneförhöjning åt landtmäterifiskalen.

Om det är sanning, att »arbetaren är sin lön värd», så föreställer jag mig, att denna sats ännu mer skall hafva sin tillämpning för den, som har icke allenast ett träget arbete, utan äfven ett sådant som anses motbjudande, svårt och ansvarsfullt. Arbeten eller göromål af sådan art åligga landtmäterifiskalen, för hvilken Kongl. Maj:t fördenskull, dock utan framgång, under sistlidne riksdag åskade en löneförhöjning af 600 riksdaler, så att hans lön, nu utgående med 2,400 riksdaler, måtte förhöjas till 3,000 riksdaler; och hade Kongl. Maj:t såsom skäl för den åskade lönetillökningen hufvudsakligen anfört, att den nuvarande lönen vore otillräcklig för en anständig bergning, att löneförmånerna genom nya lagstadganden högst betydligt nedgått, eller från 4,000 R:dr till 2,839 R:dr 50 öre, under det lefnadskostnaderna i hufvudstaden ganska anmärkningsvärdt ökats, att denne tjänsteman, som tillföre varit af-